

Juffen en Meesters

Onvergetelijke Verhalenvertellers

Verhalenverteller Rudolf Roos

vertelt onvergetelijke verhalen
helpt leerkrachten om onvergetelijke verhalen te vertellen

Het is donderdag en met de hele bovenbouw zijn we aan het sporten op de atletiekbaan.

In de lunch schuiven wat kinderen bezweet en verhit bij mij aan tafel. Een jongen uit mijn groep 5 gaat naast me zitten. Hij opent zijn felgroene broodtrommeltje en kijkt wat er voor lekkers in zit.

Midden in een hap van zijn broodje kijkt hij me opeens met grote ogen aan, alsof hem net iets heel belangrijks te binnen is geschoten.

Nieuwsgierig wacht ik tot hij zijn mond heeft leeggegeten.

Dan komt het: "Meester, welk verhaal gaat u morgen vertellen?"

Welke meester of juf herinner jij je nog van de basisschool?

Welke meester of juf herinner jij je nog van de basisschool?

Als ik deze vraag stel, vertellen mensen me vaak dat ze zich nog een meester herinneren 'die zo goed kon vertellen'.

Van die verhalen waar je helemaal in zat. Alsof je er zelf bij was!

En vaak zie ik dan hun ogen oplichten. Ze zitten weer in die klas, met open mond luisterend naar een mooi verhaal.

Wil jij een onvergetelijke leerkracht worden?

Ja natuurlijk!

Nou ja...

Uiteindelijk gaat het er toch om dat de leerlingen veel leren?

Ze mogen mij toch gerust vergeten?

Wil jij je lesstof zo overdragen dat leerlingen het niet meer vergeten?

Natuurlijk wil je dat. Sterker nog, elke leerkracht probeert dat elke dag weer.

Er zijn veel manieren waarop je kunt zorgen dat lesstof beter blijft hangen bij leerlingen. Een goed verteld verhaal is een enorm sterke manier, omdat het past bij hoe onze hersenen werken.

Om dat te bewijzen heb je geen onderzoek nodig. Kun jij nu nog verhalen navertellen die je meester of juf je ooit vertelde?

Dan was dat een onvergetelijke manier van kennis overdragen...

Kan elke juf / meester een onvergetelijke verhalenverteller worden?

Ja. Elke leerkracht kan leren een verhaal boeiend te vertellen.

Het is vooral een kwestie van willen en van een aantal keer doen. Natuurlijk word je er steeds beter in. Maar 't begint met dat eerste verhaal.

Je leerlingen zullen de leerstof beter onthouden, en later met een fijn gevoel terug denken aan die juf die zulke mooie verhalen kon vertellen.

Inmiddels is het 2015. Ik heb een aantal andere klassen lesgegeven en de leerlingen zitten ondertussen in groep 8. De juf is ziek en ik ben gevraagd om twee dagen in te vallen.

En dus sta ik 's morgens vroeg bij de deur van de klas. En daar komen ze. Wat zijn ze groot geworden! Natuurlijk zeg ik dat niet. Ik geef ze één voor één een hand en leg uit waarom ik er ben. Sommigen lopen wat verlegen de klas in. Een paar meiden giechelen. Weet u nog meester, van toen in groep 5?

En natuurlijk stellen ze dé vraag: Meester, Meester, gaat u ook weer een verhaal vertellen? Ja toch?!

Halverwege de dag maak ik even een praatje met een jongen met een geknapte spanningsboog. "Ja", zegt ie, "normaal doen we heel stom bij een invaller, maar bij u is het anders. Leuker. U vertelt verhalen enzo."

Hij lacht en ik lach terug. Jazeker, en daar ga ik ook nog wel even mee door!

De kracht van verhalen

Waarom zijn goed vertelde verhalen eigenlijk onvergetelijk?

Ingebakken manier van leren

We hebben elkaar altijd verhalen verteld. Lang voordat boeken beschikbaar waren voor iedereen, leerden we door verhalen. Cultuur, moraal, omgang met elkaar, gewoontes en gebruiken. Duizenden jaren werden die door verhalen overgedragen.

Als je daar over nadenkt is het niet zo raar dat een goed verhaal nog steeds één van de krachtigste manieren is om blijvend dingen te onthouden. We zijn het, als mensen, gewend.

Prikkelt de zintuigen

Je stapt het water in en voelt het rond je blote voeten stromen. 't Is een beetje koud. Het beekje flonkert in de zon terwijl het kabbelend om je heen stroomt.

Maakt je emotioneel betrokken

Bij een goed verhaal geef je om de personages. Je bent er emotioneel bij betrokken. Daardoor wordt het verhaal sterker opgeslagen in je hoofd.

Reacties:

“Wat een feest voor die kinderen die jou als meester hebben!
Geef het door!”

“Dat is zeker een feest. Mijn dochters hebben beiden het geluk deze meester voor de klas aan te treffen. De oudste vorig jaar en de jongste dit jaar. Ze vinden hem helemaal geweldig. Het spannendste verhaal blijft toch wel: 'De man met het bloed aan zijn vinger....' Dit verhaal proberen ze regelmatig zelf voor te dragen en elke versie is weer spannender dan de vorige.?”

**Begin klein
met een 5 minuten verhaal
en voor je het weet
vertel je meer en meer...**

De Haas en de Schildpad

De haas moest altijd lachen wanneer hij de schildpad zag lopen, want het ging zo langzaam. "Ik begrijp niet waarom jij nooit naar iets onderweg gaat," zij hij pesterig. "Als jij eindelijk aankomt, is het altijd te laat en alles is al lang voorbij."

De schildpad lachte een beetje. "Vlug ben ik niet," zei hij, "maar toch durf ik te wedden, dat ik eerder aan de overkant van dit veld ben dan jij. Zullen we een wedstrijd houden? Dan kun je het zien."

"Goed!" riep de haas en meteen sprong hij er vandoor, zo snel als hij kon. De schildpad ging heel rustig op weg.

Nu was het die dag erg warm weer met een brandende zon, en de haas werd halverwege moe en slaperig. "Weet je wat," dacht hij. "Ik doe even een tukje onder die heg hier. Zelfs als die schildpad me onderwijl voorbij loopt, heb ik hem in een flits weer ingehaald." De haas ging in de schaduw liggen en sliep in.

De schildpad kroop gestaag voort onder de warme zon.

Pas na lange tijd werd de haas wakker. Het was veel later dan hij dacht en hij keek eens rond. Geen schildpad te bekennen. "Nou nou," mompelde hij, "waar zit dat vriendje? Wacht maar, ik zal hem eens wat laten zien."

Als een pijl uit een boog schoot hij weg, door het korte gras, door het koren, over sloten, langs braamstruiken, en bij de laatste bocht bleef hij even staan om te zien waar de eindstreep lag. Daar! En nog geen halve meter ervoor kroop de schildpad, langzaam maar zeker, stap voor stap, dichter en dichter naar het eindpunt.

Met een geweldige sprong stootte de haas erop af. Maar hij was te laat. Toen hij de lijn passeerde, was de schildpad hem juist voor geweest. "Zie je nou wel," zei de schildpad. Maar de haas had geen adem meer om te kunnen antwoorden.

Onvergetelijk?

Is dit nu een onvergetelijk verhaal?

Een verhaal om door te vertellen?

Maar dat kent toch iedereen al?

Hoe noem je ook al weer verhalen die niemand vergeet?

ja... Onvergetelijk!

Verhaallijn

Langzame Schildpad en Snelle Haas doen een wedstrijd wie het eerst aan de overkant van het veld is.

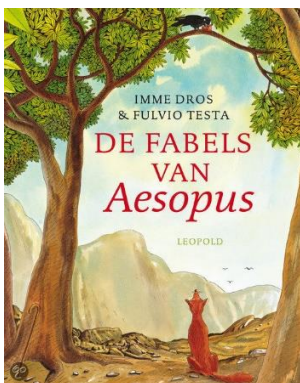
Haas gaat er snel vandoor, maar wordt dan moe en valt in slaap.

Schildpad loopt langzaam maar gestaag door en wint de wedstrijd.

Is dat alles?

Ja, je hoeft dus helemaal niet zoveel te onthouden! De rest kun je in je eigen woorden vertellen!

Meer Fabels?

😊 Tip Onderbouw

Praat van te voren over 'haas' en 'schildpad' zodat leerlingen ook weten over welke dieren het gaat.

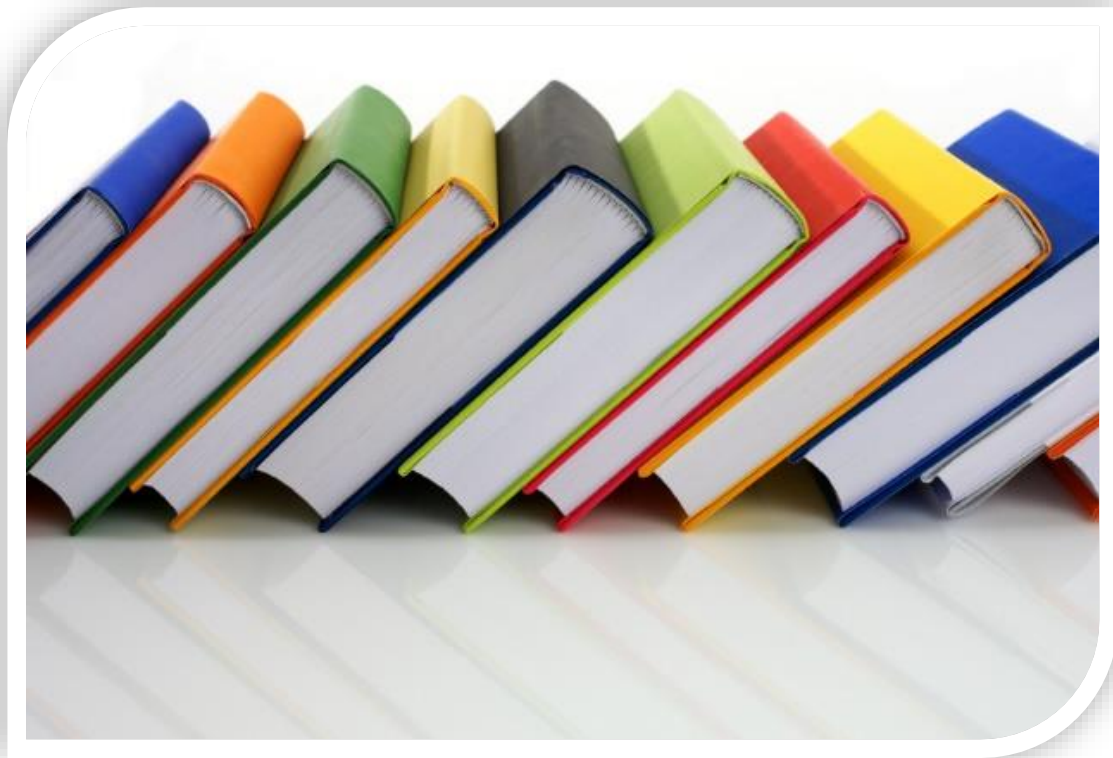
😊😊 Tip Middenbouw

Vertel dat dit een **fabel** is, een dierenverhaal van Aesopus. En dat je bij fabels altijd iets kunt leren. Wie zou er in één zin kunnen zeggen wat je in deze fabel leert?

😊😊😊 Tip Bovenbouw

Ben jij meer een haas of een schildpad? Welke **tips** zouden we bij het begin de haas kunnen geven? En de schildpad?

Hoe ga je volgende keer je CITO-toets maken? Als een haas of als een schildpad?

Meer lezen?

Verhalen en ons Brein

→ [Wetenschappers over het vertellen van verhalen als didactisch middel](#)

Een verhaal is meer dan 'leuk'

→ [Wat is je doel met het vertellen van een verhaal?](#)

Eerst vertellen, dan stellen

→ [Verhalen Vertellen en beter Schrijven \(Taalonderwijs\)](#)